

په روميان - پولسے کاگد

په روميان پولسے کاگدے پجار

په روميان پولسے کاگد، نوکين آهدنامگے شُشمی کتاب انت و ائولی کاگد. اے کاگد، په رومے ايسايي باورمندان نبيسگ بوتگ (۰). روم، رومی شاهنشاهی بَندر ات و اے شہرا بازیں کئومیئے مردم نندوک آنت. اِشانی نیاما یهودی هم هست آت.

اے هبر پگایا زانگ نبیت که روما کلیسائے بندات چؤن بوتگ. بوت کنت که هما رومی که پنتیکاستے رُچا اورشلیما آتکگ آنت و پترُسے وازا گوڼ آنت، چه آیان لهتینا، گوڼ هما سے هزارین مردمان هئوار پاکشودی کرتگ که آروچا باورمند بوتنت (کاسدانی کار، در ۲) و همے باورمند که پدا روما پر ترتگ آنت، وشین مستاگے شنگ کنگش بندات کرتگ و چه همشانی جُهدان کلیسا بندات بوتگ. اے هم بوت کنت که لهتین مردما تُرکیه، یونان یا دگه مُلکیا وشین مستاگ اِشکتگ، پدا روما شُتگ آنت و مستاگے شنگ کنگش بندات کرتگ.

رومے شہرے گیشترین مردم یهودی نه آنت. پمیشکا گمان همش انت که اودے کلیسایا یهودی و درکئومین باورمند هئوار بوتگ آنت. اے کاگدے تھا، پولس گوڼ یهودیان هم هبر کنت و گوڼ اے دگه کئومانی مردمان هم.

چه اے کاگدے جندا زاهر انت که اِشیئے نبشته کار پولس انت (۰). پولس، اِسرائیلیے ات که مروچيگین تُرکیهے شہر ترسوسا پيدا بوتگات. پاکین کتابے زمانگا، اے دمگ آسیا گوشگ بوتگ. پولس، پریسیے ات و واندھین مردمے ات. آیا اورشلیما دینی کانون وانتگات. کاسدانی کارے کتابا نبشته انت که پولس چؤن باورمند بوت و چؤن رومی شاهنشاهیے بازیں جاگهان تر و تابي کرت و وشین مستاگے جاری جت. پولس، وتی باورمندیئے سؤبا دو رندا بندیگ کنگ بوت و گڈسرا کُشگ بوت. پولسا سیزده کاگد نبشته کرتگ که نوکين آهدنامگا هئوار آنت.

پولسا، رومے باورمندان سر اے کاگد چه کُرتئے شہرا نبشته کرت. اے وهدا، آ، وتی سیمی مستاگی سپرا ات. اے پیما اے کاگدے نبیسگے وهد و

زمانگ ۵۶ يا ۵۷ ميلادې بيت. رومې باورمند پولسا وت نديستگ آنت و آياني
کليساې جيڙهان سرپد نه ات، پميشکا اے کاځځي تها، آياني يک و ټکين جيڙهاني
سرا هبر نکنت، چو که دگه لهتيں کاځځي تها کنت.

اے کاځځي سې بهرا انت؛ در يک تان يازده ائولي بهر انت، در دوازه تان پانزده
دومي و در شانزده سيمي بهر انت.

ائولي بهرا، پولس نجاتي سرجمين کسها کاري، هما نجات که چه ايساي سري
باورمندا رسي. پولس اے هبري سرا زور دنت که سجهين مردمان گناه کرتگ
و کس چه شريتي دارگا نرگيت (در ۱ تان ۵). پولس اے چيزي بارئوا هم هبر
کنت که انسان چه رگا پد بايد انت گناهي راها مرئوت (در ۶ و ۷). هما هکي
بارئوا هم هبر کنت که هډاي چک بئيگي هسابا مارا هست انت (در ۸). پدا، هډاي
کاراني تها ايسراييلي کئومي جا و مکامي بارئوا هبر کنت و گوشت که وشين
مستاگ جهانې اے دگه کئومان سر کنگ بيت و رندا سجهين ايسراييل باور کنت
(در ۹ تان ۱۱).

دومي بهرا، پولس اے هبرا کنت که باورمند چون په تپاکي زند بگوازينت و
يکدوميا اير مجنت. پولس، رومې کليسا يوتي کار و ارادهاني بارئوا هم هال
دنت، چيا که آييي ديمتري کاراني تها اے کليساې مردم هم گون انت. اے
کاځځي نبشته کنگي و هدا پولس هما سجهين زران يکجا کنگ و اورشليما سر
کنگ لوتيت که چه بازين کليسا يي نيمگا په اورشليمي نيزگارين کليسا يي نر آرگ
بوتگ انت. پولس اراده کنت که چه اے زراني سر کنگا و رند روما و پدا اسپانيا
برئوت و وشين مستاگا شنگ بکنت.

کاځځي گډي بهرا په کليساې بازين مردمي سلام و دروت مان انت و هډاي
ستا و سنا هم.

١) چه ايسا مَسِيهه هِزمتكار، پولسئ نيمگا كه په كاسِديا گوانك جنگ بوتگ و زندي په هُداي و شين مِستاگا و پك انت، ٢) هما و شين مِستاگ كه هُدايا پيسرا وتي نبيانى و سيلها، پاكين كتابانى تها واده داتگات. ٣-٤) اے مِستاگ آيئ چك بزان مئ هُداوند ايسا مَسِيهه بارئوا انت كه جسمى هسابا، داوودئ پشيد و اوبادگ انت. وهده چه مُردگاني نياما جاهى جت، پاكين روئه واك و كدرتئ سؤبا هُداي زورمندين چك زانگ و جار جنگ بوت. ٥) مارا چه آيئ نيمگا اے رهمت و كاسِديئ كار رستگ كه په همايئ نامئيگي، سَجِهين دركنوماني نياما انچين پرمانيرداريه بيارين كه چه ايماننا كئيت. ٦) گون آيان شما هم هور ايت، شما كه گوانك جنگ بوتگيت كه ايسا مَسِيهه بييت.

٧) په رومئ هما سَجِهين مردمان كه هُدايا دوست انت و گوانك جنگ بوتگ انت كه پاك و پلگار بنت.

چه مئ هُداين پت و هُداوندن ايسا مَسِيها په شما رهمت و ايمنى سر بات.

په رومئ سپرا پولسئ لوټ و واگ

٨) هر چيزا پيسر، چه ايسا مَسِيهه راها په شما سَجِهينان وتي هُداي شگرا گران، چيا كه شمئ ايمانئ تئوار سَجِهين دنيايا شنگ بوتگ. ٩) هما هُدا كه من په جان و دل، گون آيئ چكئ و شين مِستاگئ سر كنگا آيئ هِزمتا كنان، وت شاهد انت كه وتي ذوايانى تها مُدام شمارا يات كنان. ١٠) منى دزبندي چه هُدايا يش انت كه گُډسرا، گون همايئ رزايا شمئ كرا رسگا كامياب ببان، ١١) چيا كه شمارا گندگ لوټان، تان په شما روهاينن ټيكيه برسينان كه شمارا مهر و مَهكم بكت، ١٢) بزان كه مارا چه يكدوميئ باور و ايماننا دلبدي برسيت، چه منيگ و شمئ ايماننا.

١٣) او براتان! لوټان شما بزانيټ باز رندا وتي دلا شئورن كرتگ شمئ كرا

بیایان بله هر رندا یک نه یک مُشکلیا منا داشتگ. منی واهگ ات شمئ نیاما بر و سمرے بگٹان، هما پیما که چه آدگه درکئومان گتگ. (۱۴) من، وتا یونانی و بربر، دانا و نادانانی زمه وار زانان. (۱۵) پمیشکا، منی دل باز لوئیت شمارا هم که روما نندوک ایت، مستاک و بشارت بدئیان. (۱۶) پرچا که چه ایسائے وشین مستاکا پشل و شرمندگ نه آن، اے په هر هما کسے رگینگا هدائے زور و توان انت که باور کنت، اولا په یهودیان و رندا په درکئومان. (۱۷) چیا که ایسائے وشین مستاکے تھا هما پاکی و پلگاری پدر بیت که چه هدائے نیمگا انت، هما پاکی و پلگاری که چه ازل تان ابد ایمائے سرا اوشتاتگ، انچش که نبیسگ بوتگ: «هما که چه ایمائے راها پاک و پلگار انت، زندگ مانیت».

په گنهکاران هدائے گهر

(۱۸) هدائے گهر و گزب چه آسمانا زاهر بیت و مردمانی سجھین بیهدایی و بدکاریانی سرا کپیت، که گون وتی ردکاریان، راستیے راها لگتال کنت. (۱۹) پرچا که آچیز که هدائے بارئوا زانگ بیت، په آیان زاهر انت. هدایا آچیز په آیان تچک و زاهر کرتگ. (۲۰) چه دنیائے جوړینگا بگر تان اتون هدائے چیر و اندیمین جنوهر، بزان آییے ابدمانین زور و هدایی سرشت چه آییے جوړینتگین چیزان گندگ و زانگ بیت، نون مردمان نامہ و نیمونے نیست. (۲۱) هرچنت که هدائش زانت، بله هدایی ایزتش ندات و شگرش نگیت. اشیے بدلا، وتی ناهودگین پگر و هیالانی تھا گمراه بوتنت و آیانی ناسریدین دل تھاریا پوشت. (۲۲) هرچنت که وتا دانا گوشتش بله هوژ و اھمک بوتنت. (۲۳) نمرانین هدائے شان و شوکتش گون هما بټان سئودا کرت که هاکیین انسان، بالی مرگ، چارپادین هیوان و مار و گوچانی رنگ و دروشما اتنت. (۲۴) پمیشکا هدایا آ، آیانی دلے سل و بدین واهگانی تھا یله کرتنت تان گون ناپاکیا وتی جسمان و تمان وتا سبک و بے ارزش بکنت. (۲۵) آیان هدائے هک و راستی گون دروگا سئودا کرت و اڈ کنوکین هدائے بدلا، اڈ کرتگینانی پرستش و هزمتش کرت، هما اڈ کنوک که تان ابد ستا و سنا کرزیت. انچش انت، آمین.

(۲۶) پمیشکا هدایا هم آ، آیانی شرمناکین هئوا و هئوسانی تھا یله کرتنت.

آیانی جنینان وتی ویت و وایسلی راه یله دات و ناراهین کشکا شتنت. (۲۷)
 همه پیما، مردینان گون وتی جنینان راه و رهنبدین نژیگی یله دات و
 وت مان و تا هئا و هئوسانی آسا کپتنت، مردینان گون مردینان شرمناکین کار
 کرت و اے بدراهیانی آلمین سزاش جدا رست. (۲۸) آیان هداپجاری پزارزش و
 آلمین کارے نزان و هداها هم آ، بیننگین پگر و هیالانی تها یله کرتنت تان
 ناراهین کارانی تها بکپنت. (۲۹) آچه هر پیمین بدکاری، گندگی، تماه و بدین
 هیالان پز و سرریچ بوتگ آنت، چه هسد و کنت، هون و کوش، جنگ و جدل،
 مندر و پرپ و بدواهی پز، مردمانی باپشتا هبر کنوک، (۳۰) بهتام جنوک،
 هداپزار، بے ادب، گروناک، بٹاک جنوک، بدکردیئے جوژینوک، پت و ماتیئے
 ناپرمان، (۳۱) اهمک، بیوپا، بے احساس و بیرهم آنت. (۳۲) هرچنت آچه هداے
 هکما سهیگ آنت که چشین کارانی کنوک مرکے لاهک آنت، بله انگت نه تها وت
 آکاران کنت، دگرانی هم چشین کارانی پشت بنت.

هداے آدلین دادرسی

(۱) پمیشکا تنو، هرگس که ببے، وهدے دگران میاریگ کنے، ترا هم ازرے
 نیست. چیا که گون دگریئے میاریگ کنگا، وتا میاریگ کنے. پرچا که تنو وت
 هما کاران کنے. (۲) ما زانین هداے دادرسی آیانی سرا برهک انت که اے پیمین
 کار کنت. (۳) تنو، هرگس ببے، وهدے دگران ایر جنے بله وت هما کاران کنے،
 تیی هیالا چه هداے دادرسیا رگے؟ (۴) یا که آیئے مهربانی و سبر و تهمبلے
 گنجا بے ارزش زانے و اے چیزا سرید نبے که هداے مهربانیئے مکسد همش انت
 که ترا دیم په تنوبه کنگا ببارت؟ (۵) بله تنو گون وتی ناپشومان و سنگین دلا،
 په گهر و گزبے روچا په وت گهر و گزب آمار کنے، هما روچا که هداے آدلین
 دادرسی زاهر بیت.

(۶) هدا هرگسے مزا آیئے کرتگین کارانی حسابا دنت. (۷) هما که گون سبر
 و اوپار، نیکن کارانی سرا مهر اوشتاتگ آنت و شوکت، ارت و نمیرانیئے رندا
 آنت، آیان نمیرانیئے زند بکشیت. (۸) بله په وتواه و هما مردمان وتی گهر و گزبا
 گوارینیت که هک و راستیئے بدلا بدکاریئے زندگی رانت. (۹) هرگس که بدین کار

کنت، رنج و آزابانی تها کپیت، پیسرا یهودی و رندا یونانی. (۱۰) بله هرگس که نیکی کنت، شوکت، اژت و ایمنی واهند بیت، پیسرا یهودی و رندا یونانی. (۱۱) چیا که هدا رو و ریا نکنت.

(۱۲) آ که شریتا نزاننت و چه شریتا دن گناهش کرتگ، چه شریتا دن تباه و برباد بنت و آ که شریتا زاننت و شریته چیرا گناهش کرتگ، آیانی دادرسی شریته حسابا بیت. (۱۳) چیا که تنها چه شریته رهبندانی اشکنگا، کس هدائه چمان پاک و پلگار نبیت. هما کس پاک و پلگار زانگ بیت که شریته رهبندانی سرا کار کنت. (۱۴) وهده درکئوم که شریته په آیان نرستگ بله چه وتی سرشتا انچین کار کنت که شریته رهبندا انت، آ وتی سرا وت شریته انت، بل که شریته نیست. (۱۵) گون وتی اے کاران پیش دارنت که شریته رهبندا آیانی دلا نکش انت. آیانی دل و جبین په اشیا گواهی دنت و پگر و هیالیش برے آیان مئیاریگ و برے بیمنیار کنت. (۱۶) اے هما روچا پدر بیت که هدا چه ایسا مسیهه راها، مردمانی چیر و اندیمین پگرانی دادرسیا کنت، هما دئولا که منی وشین مستاگ گوشت.

یهودی و هدائه شریته

(۱۷) بله اگن تنو وتا یهودیه زاننه و شریته سرا تنوکل کنه، اگن گون هدایا وتی نریگیه سرا پهر بندنه، (۱۸) اگن چه شریتا تالیم گرگنه سئوبا هدائه واهگا زاننه و گهترینا پجاه کاره، (۱۹) اگن دلجم ائه که کورانی رهشون ائه و په آیان نورے ائه که تهاروکیا انت، (۲۰) اگن هما شریته سئوبا که زاننت و راستیه جنوهر انت جاهلانی تالیم دئیوک و کودکانی استاد ائه، (۲۱) اگن تنو دگران تالیم دئیو، گزا چیا وتی جندا تالیم ندییه؟ تنو که دزیه هلاپا جار جنه، بارین وت دزی نکنه؟ (۲۲) تنو که زنا یا مکن و منه کنه، بارین وت زنا نکنه؟ ترا که چه بتان نپرت انت، بارین وت بتانی پرستشگاهان نیلئه؟ (۲۳) تنو که شریته سرا پهر بندنه، بارین گون شریته پروشگا هدائه به اژتیا نکنه؟ (۲۴) هما پیما که نبشته انت: «شمه سئوبا درکئوم هدائه ناما به اژت کنت.»

٢٥) بُرک و سُنْتا هما وهدا اَرزش هست که شَریتا برجاه بدارئے بله اگن شَریتا
 پِرؤشئے گژا بزان سُنْت کنگ نبوتگئے. ٢٦) اگن آ که سُنْت کنگ نبوتگ بله
 شَریتئے رَهْبندان پوره بکنت، سُنْت بوتگین حساب نبیت؟ ٢٧) آ که جسمی سُنْت
 کنگ نبوتگ بله شَریتئے سرا کار کنت ترا مئیارِیگ کنت. پل که ترا نبشتگین
 شَریت و سُنْت کنگئے رسم هست، بله تئو اَنگت شَریتا پِرؤشئے. ٢٨) چیا که
 یهودی آ نه اِنْت که سرزاهرا یهودی اِنْت و اَنچش هم راستین سُنْت بئِیگ،
 سرزاهری چیزے نه اِنْت. ٢٩) یهودی هما اِنْت که په دل یهودی ببیت و راستین
 سُنْت دلئے تھا بیت، چه هُدا ئے روا بیت، چه نبشتگین لبزا نبیت. چشین مردما
 چه اِنسانا ستا نرسیت، چه هُدا یا رسیت.

هُدا ئے وِپاداری

١) گژا یهودی بئِیگئے پائِدگ چه اِنْت و سُنْتئے اَرزش چه بوت کنت؟ ٢) هر
 پئِیما که بچارین، اِشانی پائِدگ باز اِنْت. ائولی گپ اِش اِنْت که هُدا یا وتی هبر
 یهودیانی سپرده کرتگ. ٣) بله اگن چه آیان لهتین وِپادار نبوت، گژا چه بیت؟
 آیانی بئِوِپایی هُدا ئے وِپاداریا هلاس و ناکار کنت؟ ٤) هچبر! پل که سَجْهین
 مردم دروگبند ببت، هُدا راستگو اِنْت! هما پئِیما که نبیسگ بوتگ:

» پمیشکا، تئو که هبر کنئے برهک ائے و«

» دادرسیئے وهدا کامیاب.«

٥) بله اگن مئے بدکاری هُدا ئے پاکی و پلگاریا پَدَر کنت، گژا چه بگوشین؟
 هُدا نا اِنساپ اِنْت که آییئے گهر و گزب مئے سرا کپیت؟ (نون من اِنسانی هبر کنگا
 آن.) ٦) هچبر چش نه اِنْت. اگن چش بوتین گژا هُدا یا چه پئِیما دنیائے دادرسی
 کرت کرت؟ ٧) بلکین کسے بگوشیت: ”اگن گوَن منی دروگا هُدا ئے راستی
 گیشتر زاهر و پَدَر بیت و آییئے شان و شوکت مستر، گژا چیا من اَنگت په
 گنْهکاریا مئیارِیگ کنگ بان؟“ ٨) چیا مگوشین: ”بیایْت بدی کنین تان بر و
 سَمری نیکی ببیت؟“ هما پئِیما که لهتین مردم مارا بُهتام جنت و گوشیت که ما
 چش گوَشگا اِین. آیانی هک اِنْت که مئیارِیگ کنگ ببت.

کَس پهریزکار نه انت

۹ گُڙا چے بگوشین؟ مئے، یهودیانی هال چه آ دگران گِهر انت؟ نه، هچ پئما گهر نه انت! چیا که ما اے هبر پدَر و پکا کرتگ که سَجَهِین مردم، یهودی و یونانی، گناهے بندیک انت. ۱۰ انچش که نبشته انت:

« کَس پهریزکار نه انت، هچکس. »

۱۱ « کَس سرید نبیت، هچکس هدائے شوهازا نه انت. »

۱۲ « سَجَهِینان وتی دیم تریتنگ و »

« هوریا ناهودگ بوتگ انت، »

« کَس شرین کار کنگا نه انت، هچکس. »

۱۳ « گُت و گلویش پراهین کبرے، »

« زبانا په مکر و پریبا کار بندنت، »

« گرمارئے زهرش لُئنانی چیرا انت و »

۱۴ « دپش چه بدوایی و جنور و کچلا پُر انت، »

۱۵ « په هونئے ریچگا اشتاپ کننت، »

۱۶ « هر جاه که رئونت، بیرانی و بَرگی کارنت، »

۱۷ « سُهَل و ایمنیئے راهش نزانتگ و »

۱۸ « آیانی چمان هدائرسی نیست. »

١٩) نون زانين، شريت هر چي كه گوشيت په هما مردمان انت كه شريتئ
 ساهاگا انت، تان سجهين دپ بند بنت و سرجمين دنيا هداي بارگاها مئيارينگ
 بيت. ٢٠) پرچا كه هچكس چه شريتئ كار بندا هداي ديما پهريزكار زانگ
 نبيت، چيا كه شريت مردما سرپد كنت كه گناه چيئ.

چه باورمدينه راها، پاكي و پلگاري

٢١) بله نون چه شريتا دن، هداي بكشتگين پاكي و پلگاري زاهر بوتگ كه
 شريت و نبيان په آيا گواهي داتگ. ٢٢) ايسا مسيهئ سرا باورمندی، اے پاكئ
 بكشش و ئيكيا په سجهين باورمندان رسينيت و په كسا هچ پرک و پيرے الگ
 نبيت. ٢٣) پرچا كه سجهينان گناه كرتگ و چه هداي شان و شوكتا دور انت،
 ٢٤) بله گون هداي رهمته ئيكيا و هما رگينگا كه چه ايسا مسيهئ نيمگا انت،
 پاك و پلگار زانگ بنت. ٢٥) هدايا آپيش كرت تان چه باورئ راها گون وتي هونا
 هما كربانيگ بيت كه گناهان بكشيت. اے كاري په وتي ادلئ پيش دارگا كرت،
 پرچا كه گون وتي هدايي اوپارا چه پيسريگين گناهان سر گوستگات. ٢٦) هدايا
 پميشكا چش كرت تان مروچيگين وهدا پيش بداريت كه آ، آدل انت و هما كسا
 پاك و پلگار كنت كه ايسائ سرا باورمند بيت.

٢٧) گزا چه چيزئ سرا پهر بندين؟ په پهر جاگه نيست. كجام راه و
 رهنبدئ سرا اشيا زانين؟ نيكين كار و كردئ رهنبدئ سرا؟ نه، باور و ايمانئ
 رهنبدئ سرا. ٢٨) چيا كه مئ باور اش انت كه انسان چه باورمندا پاك و پلگار
 زانگ بيت، چه شريتئ كاراني كنگا نه. ٢٩) هدا ايوكا يهودياني هدا انت؟
 دركنوماني هدا نه انت؟ البت، آ دركنوماني هم هدا انت، ٣٠) پرچا كه هدا وه يگ
 و سنت كرتگين و سنت نكرتگينان، چه يگين ايمان و باورئ راها پاك و پلگار
 كنت. ٣١) گزا چه باورئ راها ما شريتا پروشين و هراب كنين؟ هچبر! ما شريتا
 مهرتر كنين.

ابراهيمئ مسال

١ گڙا چي بگوشين، ابراهيم كه جسمي حسابا مئې بُنيړك انت، آيا چي
 ٢ كُت؟ اكن ابراهيم چه وتي كار و كړدا پاك و پلگار زانگ بوتين، آيا چيزي
 هست ات كه آييني سرا پهر بكن، بله هداي چمان چش نه انت. ٣ پاكين كتاب
 چي گوشيت؟ » ابراهيم هداي سرا باور كرت و همي باور په آيا، پاكی و پلگاري
 حساب بوت. ٤ نون كسي كه كار كنت، آييني مږ، ټهپه و ټيكي حساب نبوت،
 آييني هك انت. ٥ بله آ كه نيكي كاراني سرا تئوكل نكن، هما هداي سرا
 تئوكل كنت كه ردكار و بيهدايان پاك و پلگار كنت، آييني باور په آيا پاكی و
 پلگاري حساب بيت. ٦ همي پئما داوود هم هما مردمي بهتاوريني هبرا كنت
 كه هدا چه آييني كار و كړدا دن آيا پاك و پلگار حساب كنت و گوشيت:

٧ » « بهتاور انت هما كه هدا چه آياني ناشريان » « سر گوستگ و »

« گناهش بكشگ بوتگان انت.»

٨ » « بهتاور انت هما كه هداوند آييني گناها هچبر حسابا مياري.»

٩ اې بهتوري تهنا په همايان انت كه سُنت كنگ بوتگان انت؟ يا په آيان انت
 هم كه سُنت نكرتگين انت؟ ما گوشين كه ابراهيمي باور، په آيا پاكی و پلگاري
 حساب بوت. ١٠ چونين هال و جاوريا چش بوت؟ سُنت بئيجا پيسر يا سُنت
 بئيجا رند؟ پكا انت كه سُنت بئيجا پيسر پاك و پلگار حساب آرگ بوت، رندا نه.
 ١١ بله سُنت بئيكئي نشاني آيا رست تان په آييني پاكی و پلگاري مهر و نكشي
 بيت كه سُنت بئيجا پيسر، چه باورني راها هست اتي. مكسد اش ات كه ابراهيم
 هما سجهين مردمانی پت زانگ بيت كه بي سُنت بئيجا ايمان كارنت و اې دئولا
 هم پاك و پلگار حساب بنت. ١٢ همي پئما، ابراهيم آياني هم پت انت كه نه تهنا
 سُنت كنگ بوتگان انت، ايمانني راها گام هم جنگا انت، هما راها كه مئې پت
 ابراهيم چه سُنت بئيجا پيسر گام جت.

ابراهيم و واده

١٣ ابراهيم و آييني نسل و پدريچا اې واده كه آجهانني ميراس دار بنت چه

شَرِيَتۍ راها نَرست، چه پاکی و پَلگاريۍ راها رست که چه ايماناً کُيت. (۱۴)
 پرچا که اگن شَرِيَتۍ رَنديگر و مَنووک ميراس دار بو تَيِننت، باور بے آرزش و واده
 بِيَمانا اَت، (۱۵) چِيّا که شَرِيَت گهر و گزب کاريت. بله اوډا که شَرِيَت نِيست اِنت،
 شَرِيَت پرؤشگ هم نبیت.

(۱۶) پمیشکا، واده باورۍ سرا اوشتاتگ، تان وادهۍ بُنرد رهمت ببيت و آيۍ
 سَرجم بِيگ په ابراهيۍمۍ سَجِهِيۍن نسل و پَدريچا زمانت کنگ ببيت. اے واده
 تهنا په شَرِيَتۍ رَنديگر و مَنووکان مبيت، په آيان هم ببيت که گون ابراهيۍمۍ
 ايماناً شريکدار اِنت، پرچا که ابراهيۍم ما سَجِهِيۍناني پت اِنت. (۱۷) اَنچش که
 نَبيسگ بوتگ: «من ترا بازيۍن کئوماني پت کرتگ.» گزّا، هُدائے چَمّان آ مۍ پت
 اِنت، هما هُدا که ابراهيۍمۍ آيۍ سرا باور کرت، آ که مُردگان زندگ کنت و نِيستيا
 گوانک جنت و هست کنت.

(۱۸) وهده هچ اُميۍ نِيست اَت، ابراهيۍمۍ گون اُميۍتواري باور کرت که بازيۍن
 کئوميۍ پت ببيت. اَنچش که هُدايا گون ابراهيۍمۍ گوشتگ اَت: «تَيۍي پُشيد و
 اوډادگ اِستاراني کساسا بار بنت.» (۱۹) وهده وتي بِيَساهيۍن جسم و جاني
 چارت، پرچا که ابراهيۍمۍ کم و گيش سد سال اَت، يا هما وهدا که سارهۍ سَنۍي
 و بِيچگۍ اي ديست، آ وتي باورۍ سرا سُست نبوت. (۲۰) هُدائے وادهۍ سرا،
 ابراهيۍمۍ ناباور نبوت و شگۍ نکرت، آ وتي باورۍ سرا مَهر اوشتات و هُدائي شان
 و شوکت دات. (۲۱) سدک اَت که هُدايا اے واک هست که وتي وادهۍ پوره بکنت.

(۲۲) پمیشکا چه هُدائے نِيمگا «پاک و پَلگار هساب آرگ بوت.» (۲۳) پاکيۍن
 کتابۍ اے لبز که «هساب آرگ بوت» تهنا په ابراهيۍمۍ نَبيسگ نبوتگ، (۲۴) په
 ما هم نَبيسگ بوتگ. ما هم چه هُدائے نِيمگا پاک و پَلگار هساب آرگ بيۍن، ما که
 هُدائے سرا باور کنيۍن که آيا مۍ هُداوند ايسا چه مُردگان جاه جنايۍنت. (۲۵)
 ايسا په مۍ گناهان، مَرکۍ دستا دِيگ بوت و په مۍ پاک و پَلگار کنگا، چه
 مُردگان جاه جنايۍنگ بوت.

هَدا و اِنسانۍ نياما و شاني

(۱) نون که باور منديۍ سَوَبا پاک و پَلگار زانگ بوتگيۍن، چه مۍ هُداوند

ایسا مَسِيهه راها مئیک و هُداے نیاما سُهَل و وِشانی برجاه دارگ بوتگ. (۲)
 چه ایسا مَسِيهه راها، اے رهمته دروازگ هم په ما پچ کنگ بوتگ و اَنون
 رهمتانی ساهاگا اوشتاتگین، وتی اے اُمیتته سرا گل و شادهی هم کنین که
 هُداے شان و شوکتا شریکدار بین. (۳) تهنا اِشیئے سرا نه، وتی سگیانی سرا
 هم گل و شادهی کنین، چیا که زانین سگیئے بر و سمر سبر و اوپار انت. (۴)
 اوپار، شکسیت اَد کنت و شکسیت اُمیت کاریت. (۵) اُمیت مارا دلپروش بیگا
 نیلیت، چیا که هُداے مهر مئے دلا ایر ریچگ بوتگ، چه هما پاکین روھے راها
 که مارا بکشگ بوتگ. (۶) گیشینتگین وهدا، مَسِيهه وتی ساه په ردکار و
 بیهدایان دات، آ وهدا که ما انگت نِزور و بیوس اتین. (۷) مُشکلا چُش بیت که
 کسے په نیک و پاکین مردمیا چه وتی ساها سر بگوزیت، چوناها بوت کنت کسِیا
 اے تهم و جُریّت بیت که وتی ساها په نیکین مردمیا بدنت. (۸) بله هُدا مئے
 سرا وتی مهرا چُش پَدَر کنت: هما وهدا مَسِيهه په مئیکی مُرت که ما انگت گنهار
 اتین.

(۹) پمیشکا، نون که ما چه آیئے هونے راها پاک و پلگار زانگ بوتگین، انگت
 دلجمر این که آیئے سوبّا چه هُداے گهر و گزبا رَکینگ بین. (۱۰) اگن آ وهدا که
 انگت هُداے دژمن اتین، چه آیئے چُکے مَرکے راها گون آییا په سُهَل و وِشانیا
 رسینگ بوتین، گزا نون که په سُهَل و وِشانیا رَستگین، سک دلجمر این که آیئے
 زندے سوبّا رَکینگ بین. (۱۱) بله نه تهنا په همینچکا، ما چه وتی هُداوند ایسا
 مَسِيهه راها هُداے سرا پهر بندین، هما ایسا که آیئے سوبّا اَنون مارا سُهَل و
 وِشانی رَستگ.

آدم و مَسِيهه

(۱۲) گزا هما پیما که گناه یک کسِیئے سوبّا جهانا آتک و مَرک چه گناه، همه
 دُولا مَرک هم سَجّهین مردمانی نیاما شنگ و تالان بوت، چیا که سَجّهینان گناه
 کرت. (۱۳) چه شَریتا پیسر، گناه جهانا هست ات، بله اگن شَریتے مَبیت، گناه هم
 حساب نبیت. (۱۴) بله انگت، چه آدمّا بگر تان موسایا، مَرکا هاکی کرت، تنتنا
 همایانی سرا هم که سَرکشی اش آدمئے دُولا نه ات. آدم هما کسِیئے مَسال ات که

آیگی ات.

(۱۵) بله بکشش و ټیځی، ناپرمانیۍ پئیمانه انت. اګن یک ګسیۍ ناپرمانیۍ سؤبا بازیڼه مړت، بله هدایه رهمت و ټیځی چینچک ګیشتر، بازیڼه مردمی سر بوت، اے ټیځی که چه هما یګین انسانۍ رهمتا رست، بزانه چه ایسا مسیهیگا. (۱۶) اے ټیځی، آ یګین انسانۍ ګناهۍ آسرۍ پئیمانه انت، چیا که دادرسی چه یک ناپرمانیۍ آتک و آسر و اکبتی میارباری ات، بله بکشش و ټیځی بازیڼه ناپرمانیان و رند کتیت و پاکی و پلگاری کاریت. (۱۷) اګن یګیۍ ناپرمانیۍ سؤبا، چه هما یګینۍ راهه مَرکا بادشاهی کرت، ګړا آدم که سرریچین رهمت و پلگاریۍ ټیګیۍ واهند بخت، چه اے یګینا، بزانه چه ایسا مسیهۍ نیمگا، وتی زنده باز ګیشتر بادشاهی کنت.

(۱۸) ګړا هما پئیمانه که چه یک انسانۍ ګناهه سجهین مردم میاریګ کنگ بوتنت، چه یک انسانۍ نیګین کارا سجهین مردم پاک و پلگار و زندۍ واهند بخت. (۱۹) هما پئیمانه که چه یګیۍ ناپرمانیا بازیڼه مردمۍ ګنهکار کنگ بوت، چه یګیۍ پرمانبرداریا بازیڼه پاک و پلگار هم کنگ بیت. (۲۰) نون، شریات آتک که ناپرمانی ګیشتر بیت، بله جابه که ګناه ګیش بوت، رهمت هم سرریچتر بوت، (۲۱) تانکه، هما پئیمانه که ګناهه چه مَرکۍ راهه بادشاهی کرت، رهمت هم چه پاکی و پلگاریا بادشاهی بخت و چه مۍ هداوند ایسا مسیهۍ راهه مارا دیم په میرانین زنده ببارت.

چه ګناهه مَرک و ګون هدايا زند

(۱) ګړا چه بګوشین؟ ګون ګناهه دیم برئوین تان رهمت ګیشتر بیت؟ (۲) هچبر! ما که چه ګناهه سستګ و مَرکین، چون بوت کنت که انګت ګناهانی تها زند بګوازیڼین؟ (۳) شما نزانیت، وهدۍ ما سجهین ایسا مسیهۍ ناما پاکشودی دئیک بوتین، ګون آیۍ مَرکا مۍ پاکشودی بوت؟

(۴) پمیشکا، ما چه پاکشودیۍ راهه مَرک و ګون آییا ګبر کنگ بوتګین، تان هما پئیمانه که مسیه چه پتۍ شان و شوکتا چه مُردگان زندګ کنگ بوت، همه

ڏټولا ما هم نوکين زندۍ ته گام بجين. (۵) اگن ما آيۍ پيۍ مَرکيا گون آيا هور بوتگين، گرا آلم آيۍ پيۍ جاہ جنگيا هم گون آيا هور بين. (۶) ما زانين که مۍ کوھنۍ هستی و زند، گون آيا سلیبۍ سرا درنجگ بوت تانکه هما جسم و جان بدران بیت که گناھۍ گلام انت و ما چه اد و رند گناھۍ گلامیا مکنین. (۷) پرچا که آکس که مُرتگ چه گناھا چُتگ. (۸) بله اگن گون مسیھا مُرتگين، مارا باور انت که گون آيا زند هم گوازينین. (۹) ما زانين، مسیه که چه مُردگان جاہ جناپنگ بوتگ، نون هچبر نمریت و مرک چه اد و رند آيۍ سرا سرزور نبیت. (۱۰) آ، گون وتی مرکا، یگین رندا په مُدامی، په گناھا مُرت و وتی انوگین زندا، په هُدايا زندگ انت. (۱۱) همۍ ڏټولا، شما هم وتا په گناھا مُردگ بزانیټ و چه ایسا مسیھۍ راھا وتا په هُدايا زندگ بزانیټ.

(۱۲) پمیشکا میلیټ گناه شمۍ زوال بیوکیټ جسم و جانا هاکمی بکنت که آيۍ سلین واهگان پوره بکنیت. (۱۳) وتی جسم و جائۍ بند و بوگان گناھۍ دستا مدئیټ که سلۍ سامان بنت. شما چه مرکا دیم په زندا آرگ بوتگیت، نون وتا هُداۍ سپرده بکنیت و وتی جسم و جائۍ بند و بوگان هم هُداۍ دستا بدئیټ که پاکی و پلگاریۍ سامان بنت. (۱۴) باید انت گناه شمۍ سرا هاکمی مکت، پرچا که شما شریټۍ ساھگا نه ایت، رھمتۍ ساھگا ایت.

پاکی و پلگاریۍ گلامی

(۱۵) گرا چه؟ پمیشکا که شریټۍ ساھگا نه این و رھمتۍ ساھگا این، گرا گناه بکنین؟ هچبر! (۱۶) وھدۍ وتا پرمانبردارین گلامانی پیما یگیۍ دستا دئیټ، آيۍ گلام بیت، پرچا که چه همایا پرمان زوریټ. اے هبرا نزانیت؟ یا گناھۍ گلام بیت که دیم په مرکا بارت یا پرمانبردارۍ گلام، دیم په پاکی و پلگاریا. (۱۷) بله هُداۍ شگر انت، هرچنت پیسرا گناھۍ گلام اتیت، نون شما په سټک دل هما تالیمۍ پرمانبرداری کرتگ که آيۍ سپرده بوتگیت. (۱۸) شما چه گناھا آزات کنگ و نون پاکی و پلگاریۍ گلام بوتگیت. (۱۹) وتی سرشتا نزور ایت، پمیشکا من اے هبران گون انسانی مسالیا کنان. هما پیما که شما پیسرا وتی جسم و جائۍ بند و بوگ په ناپاکی و گیش و گیشتر بیوکیټ ردکاریانی گلامیا پیش

کرت، نون آيان په پاکيۍ گلاميا پيش بکنيټ که آسر و اکبتی پلگاری انت.

٢٠ آ وهدا که شما گناهۍ گلام اتيت چه پاکی و پلگاريۍ نيماگا آرات اتيت.

٢١ گزا شما چه آ چيزان چونين سمرے برت که نون چه آيان شرمندگ ايت، آ
چيزاني آسر مرک انت. ٢٢ بله نون که چه گناهۍ نيماگا آرات بوتگيت و هداۍ
گلام ايت، سمرے که گتيت پلگاری انت و آييۍ آسر نيرانين زند. ٢٣ پرچا که
گناهۍ مژ مرک انت بله هداۍ بککش نيرانين زند انت که چه مۍ هداوند ايسا
مسيهۍ راها رسيت.

چه سور و سانگا مسالۍ

١ او براتان! نزانيت که شريت تان هما وهدا انسانۍ سرا حکم کنت که
انسان زندگ انت؟ من گون همایان هبر کنگا آن که شريتا زانت. ٢ په مسال،
شريتۍ رهنبا، يک جنۍ تان هما وهدا وتی مردۍ پابند انت که مردی زندگ
انت. بله اگن مردی مُرت، گزا آ چه سور و سانگۍ رهنبا آرات انت. ٣ تان
وهده آييۍ مرد زندگ انت، اگن آ دگه مردۍ بگيپت، زنهکار زانگ بيت. بله اگن
آييۍ مرد بمریت، چه شريتۍ اۍ رهنبا آرات انت و اگن دگه مردۍ بگيپت
زنهکار زانگ نبيت.

٤ او منی براتان! همۍ پئما چه مسيهۍ جسم و جانۍ راها شما چه شريتا
آرات بوتگ و مُرتگيت تان دگه گسيۍ ببيت، همایيۍ ببيت که چه مُردگان جاہ
جناینگ بوت، تان په هدايا بر و سمر بيارين. ٥ وهده مۍ مہار گنهکارين
سرشتۍ دستا ات، مۍ بند و بوگانی تھا هما پُرگناهين هئا و هئوسان کار کرت
که چه شريتۍ زانگا چست بوتگ انت تانکه په مرکا بر و سمر بيارين. ٦ بله
نون ما چه شريتا آرات بوتگين، چه هما چيزا مُرتگين که پيسرا مارا پابندی
کرتگات، تانکه چه روھۍ نوکين راها هداۍ هزمتا بکين، چه شريتۍ نبشتهانی
کوھنين راها نه.

گون گناھا گر و چيل

(۷) گڙا چے بگوشين؟ شَرِيَت گناه انت؟ هچبر! بله اگن شَرِيَت مَبوتين، من نزانَت گناه چيے. اگن شَرِيَتا مگوشَتين ”تماه مکن“، من نزانَت تماه و لالچ چيے.

(۸) بله گناه چه هما هکما سوت و پائِدگ زُرت و مني دلا هر پيُمين تماه اي پيدا کرت. چيا که چه شَرِيَتا دَن، گناه مُرتگ. (۹) يک وهده من چه شَرِيَتا دَن زَنَد گوازيَنَت، بله اَنچَش که شَرِيَتے هُکم آتک، گناه زَنَدگ بوت و من مُرتان. (۱۰) من ديست هما هکما که بايد انت زَنَد بياورَتين، په من مَرکي آورت. (۱۱) گناه چه اے هکما سوت و پائِدگ زُرت، منا رَدي دات و چه همه هکما کُشتي. (۱۲) گڙا، شَرِيَت پاک انت، هُکمي هم پاک و نيک و آدل انت. (۱۳) گڙا آ چيز که نيک انت، مني مَرکے سَوَب بوت؟ هچبر! چه آ شَرِيَتا که وت نيک انت، گناه منا ديَم په مَرکا برت تان گناه، گناه زانگ و پجارگ ببیت و چه شَرِيَتے هکما آيئے شَرِي و گندگی بيَهساب ببیت.

(۱۴) ما زانين که شَرِيَت روهي چيزے، بله من نپساني مردمے آن که گلاميے پيما گناهے کړا بها بوتگان. (۱۵) من وتي جندے کار و کردان سرپد نبان. آ کاران که کنگ لوُتان نکناش، بله هما کاران کنان که چه آيان نپرت کنان. (۱۶) اگن هما کاران کنان که کنگش نلوُتان، گڙا مَنان که شَرِيَت شَر انت. (۱۷) نون، چه اِد و رَنَد، اے من نه آن که آ کارا کنت، اے هما گناه انت که مني دلا نشتگ. (۱۸) من زانان که منا، بزان مني گنهکارين سرشتا هچ نيکيے مان نيست. منا نيکين کار کنگے واهگ هست، بله کرت نکنان. (۱۹) آ نيکين کاران که کنگ لوُتان نکناش، بله هما بدين کاران کنان که کنگش نلوُتان. (۲۰) اگن من هما کاران کنان که نلوُتان بکناش، گڙا چه اِد و رَنَد آ کاراني کنوک من نه آن، کنوک هما گناه انت که مني دلا نشتگ.

(۲۱) پميشکا اے کانونا گندان که وهده نيکي کنگ لوُتان، بدي گوَن من گوَن انت. (۲۲) وتي دِل و درونا، چه هُدائے شَرِيَتا شادان آن، (۲۳) بله دگه کانونے وتي بند و بوگاني تها گندان که گوَن مني دلے کانونا جَنگا انت. اے منا گناهے کانونے بنديگ کنت که مني بند و بوگاني تها کار کنگا انت. (۲۴) اُه که من چُونين سيهروچين مردمے آن. کئے منا چه اے مَرکيگين جِسمَا رَکِينيت؟ (۲۵) هُدائے

شُگرا گران که چه مئے هداوند ایسا مَسِيهئے راها رَگان. هئو، وتی پگر و هئیالا هُدائے شَرِیتئے گلامیا کنان، بله وتی سَرِشتا گناهنئے کانونئے گلام آن.

چه پاکین روها زندگی

- ① نون په هما مردمان هچ مئیارباریے نیست که ایسا مَسِيهئِگ انت. ②
- چیا که چه ایسا مَسِيهئے راها، زندئے روهنئے کانونا منا چه گناه و مَرکئے کانونا آزات کرتگ. ③ هما کار که شَرِیتا کرت نکرتگات، پرچا که گنهارین سَرِشتئے سئوبا نِزور بوتگات، آ کار هُدایا وت کرت. اے کاری چُش کرت که وتی جندئے چُگی گنهارین انسانئئے دَرُوشما رئوان دات تان په مئے گناهان کُربانیگ بییت. اے پیما چه یک جسم و جانئئے راها گناهی مئیاربار کرت، ④ تانکه شَرِیتئے لوٹ مئے جسم و جانا سَرجمیا پوره بییت، ما که گنهارین سَرِشتئے راها نِزورین، روهنئے راها زورین. ⑤ آ که گنهارین سَرِشتئے راها زورنت، آیانی پگر و هئیال گون هما چیژان انت که آیانی سَرِشت لوئیت، بله آ که روهنئے راها زورنت، هما چیژانی هئیالا انت که روهِش لوئیت. ⑥ گنهارین انسانئے پگر و هئیالئے آسر مَرک انت. بله آ پگر و هئیال که مهاری روهنئے دستا انت آییئے آسر، زندمان و آسودگی انت. ⑦ هما پگر و هئیال هُدائے دژمن انت که مهاری گنهارین سَرِشتئے دستا انت. آ وتا هُدائے شَرِیتئے دستا ندنت، اے کارا کرت هم نکنت. ⑧ آ که گنهارین سَرِشتئے دستا انت، هُدایا وشنود کرت نکنت.

- ⑨ بله شما گنهارین سَرِشتئے دستا نه ایت، روهنئے دستا ایت، پرچا که هُدائے روهِ شمئے دلا نِشتگ. اگن گسیا مَسِيهئے روهِ گون مبییت، آ مَسِيهئے نه انت، ⑩ بله اگن مَسِيه شمئے دلا انت، گزا شمئے جسم و جان گناهئے سئوبا مُرتگ و شمئے روهِ پاکی و پلگاریئے سئوبا زندگ انت. ⑪ اگن هماییئے روهِ شمئے دلا انت که ایسا مَسِيهی چه مَرکا رند جاه جنایت، گزا آ که مَسِيهی چه مُردگان جاه جنایت، شمئے زئوال بئوکیں جسم و جانا هم چه وتی هما روها زند بکِشیت که شمئے دلا نِشتگ.

- ⑫ او براتان! گزا ما وامدار این، بله گنهارین سَرِشتئے وامدار نه این که آییئے هسابا زند بگوازیئین. ⑬ چیا که اگن شما گنهارین سَرِشتئے راها بگریت،

مریت. بله اګن چه روځه راها وتی سرشتی ګناه و بدکاریان بګشیت، زندګ مانیت. (۱۴) آ سځهین مردم ځدائے چک انت که ځدائے روہ آیانی رهشون انت. (۱۵) شمارا ګلامی روہ نرستګ که پدا بترسیت، شما په چګی زورګ بوتګیت و ځدایی روہ شمارا رستګ. چه همے روہا کوګار کنین ”آبا، او پت!“ (۱۶) روځه چند ګون مے ارواها ګواهی دنت که ما ځدائے چک این. (۱۷) نون اګن ما ځدائے چک این، ګزا میراس هم برین، چه ځدایا میراس برین و ګون مسیها هم میراس این. چیا که اګن ما په راستی آیئے سګی و سوریان همراه بیین، ګزا آیئے شان و شوکتا هم شریکدار بیین.

ځدائے مهر و مے آیوګین شان و شوکت

(۱۸) منی هسابا، اے زمانګے سګی و سوری، آ شان و شوکتے دیما هچ نه انت که په ما پدّر بیګی انت. (۱۹) چیا که سځهین هستی، په بیسبری همے ودارا انت که ځدائے چک کدین زاهر کنگ بنت. (۲۰) سځهین هستی ناهودګیے دستا دیګ بوت. اے چه هستیے جندے واهګ و رزایا نبوت، چه هماییے واهګ و رزایا بوت که هستی ای ناهودګیے چیرا چیر ترینت، بله ګون اے امیتا (۲۱) که هستیے جند چه زوالیے ګلامیا آرات و ځدائے چګانی آراتیے شان و شوکتا شریکدار بیت. (۲۲) ما زانین که سځهین هستی انگت چه زنګ و زایګے دردان نالګا انت. (۲۳) تهنا هستی نالګا نه انت، ما وت هم که چه روځه ائولی بر و سمرا شریکدار بوتګین، وتی درونا نالګا این، همے وهدا که په بیسبری ودارا این که مارا په چګی بزوریت، تانکه مے جسم و جان آرات کنگ ببیت. (۲۴) ما ګون همے امیتا رګینګ بوتګین، بله امیتے که سرجم بوتګ، نون امیت ګوشګ نبیت. چون بوت کنت مردم هما چیزے امیتا ببیت که هست انتی؟ (۲۵) اګن هما چیزے امیتوار بیین که انگت مارا نیست، ګزا په سبر آیئے ودارا بیین. (۲۶) همے پیما روہ مے نروریانی تھا مارا کُمک کنت، چیا که ما نزانین چون و په کجام چیزان دوا بکنین، بله روځه چند ګون انچین نالګان په ما نیامجیګری کنت که لبزبش بیان کرت نکنت. (۲۷) آ که مے دلاں پتیت پاکین روځه پګر و هیالان زانت، چیا که روہ ګون ځدائے واهګ و رزایا په پلګارتګینان نیامجیګری کنت.

٢٨ ما زانين، هدا سځهين چيزان په وتی دوست داروکانی شری و ایمنیا کار بندیت، په همایان که هدائے مکسدا گوانک جنگ بوتگ انت. ٢٩ هدایا آ چه پيشا زانتنت و چه پيسرا انچشی گیشینتنت که آییئ چکئ داب و دروشما بنت، تان آ چک بازین براتانی اولی بیت. ٣٠ آ که هدایا چه پيسرا گیشینتنت، گوانکی هم جتنت، آ که هدایا گوانک جتنت، پاک و پلگاری کرتنت و آ که پاک و پلگاری کرتنت، شان و شوکتی هم دانت.

٣١ اے چیزانی بارئوا چه بگوشین؟ اگن هدا گون ما گون انت، کئ مئ دژمن بوت کنت؟ ٣٢ آ که وتی چکئ پرواهی نکرت و په میگی چه آیا سر گوست، گون آیا هئوار، آ دگه سځهين چيزان هم مارا ندنت؟ ٣٣ هدائے گچین کرتگینان کئ بهتام جت کنت؟ اے هدا انت که پاک و پلگار کنت. ٣٤ کئ میارباریئ هکما برت کنت؟ ایسا مسیه، هما انت که مرت و، هئو، چه مردگان جاه جناینگ بوت، هما که هدائے راستین کشا انت و آییئ درگاها په ما نیامجیگرئ کنت. ٣٥ کئ مارا چه ایسا مسیه مهرا جتا کرت کنت؟ سکی و سوری یا پریشانی، آزار یا دگال، جاندری، هتر یا زهمئ زراب؟ ٣٦ انچش که نییسگ بوتگ:

« تنیی سئوبا سځهين روچا گون مرکا دیم په دیم این و»

« گربانیگین پسانی پیما حساب آرگ بین.»

٣٧ انه، مارا اے سځهين چیزانی تھا چه هماییئ راها مزین کامیابی رسیت که گون ما مهري کرتگ. ٣٨ من دلجم و سدک آن که نه مرک، نه زند، نه پریشتگ، نه هاکم، نه ائوگین و نه آیوکیں چیر، نه واک و زور، ٣٩ نه برزی، نه جَهلی و نه سځهين هستیئ دگه چیر مارا چه هدائے هما مهرا جتا کرت کنت که چه مئ هداوند ایسا مسیه مارا رسیت.

هدایی گچین

١ من چه مسیهئ ارواه و جبینا راست گوشان و دروگ نبندان، منی دل و

درون چه پاکين روها اے هبرئے شاهديا دنت که (۲) منا سؤزناکين اندوه و
 مُدامين دردے دلا انت. (۳) دريچا وتي همَرگ و همزاتين براتاني هاترا، من نالت
 کنگ بوتينان و چه مَسِيها بَسِستينان. (۴) آ، اسرائيلی انت که په چُگي زورگ
 بوتگ انت. شان و شئوکت، اهد و پئيمان، شَرِيتنْے رسگ، پرستشْے راه و رهبند و
 هُدائے لبز و کرار همایانِیگ انت. (۵) بُنپيرُک همایانِیگ انت و مَسِيه هم که
 سَجْهينانی هُدا انت، جِسمی هسابا چه همایانی نسل و پَدريچا انت. آيا مُدام
 ستا و سنا بات. اُنچش بات. آمين.

(۶) چُش نه انت که هُدائے هبرا پرؤش وارتگ. چيا که هر بني اسرائيلی،
 اسرائيلی نه انت. (۷) ابراهيْمْے هر چُک و ثُماسگے آيئے راستين اوْبادگ نه انت.
 بله « تَنبِي نسل و پَدريچ چه اساکا هساب آرگ بيت. » (۸) اے چيرْ پيش
 داريت که هُدائے چُک آ نه انت که جِسمی چُک انت. واده داتگين چُک ابراهيْمْے
 نسل و پَدريچ هساب آرگ بنت. (۹) پرچا که واده و کرار چُش ات: «
 ”گيشينتگين وهدا پر تران و سارها مردين چُگے بيت.“ (۱۰) تنها اش نه ات، گون
 رېگيا هم همے پئيمين چيرْے بوت، وهدے آ په وتي جارين چُگان لاپرْ بوت.
 آيانی پت هم هما يگين ات، بزان مئے بُنپيرک اساک. (۱۱-۱۲) بله چه اشيا پيسر که
 چُک پيدا بنت و نيکی يا بدی بکننت، رېگيا گوشگ بوت که « ”مسترين
 گسترينْے هزمتا کنت.“ (۱۳) اے دئولا بوت تان هُدائے اراده چه گچينکاریا برجاه
 دارگ بيت، بله چه کار و کردئے راها نه، چه همایيْنْے راها که انسانا گوانک جنت.
 (۱۳) اُنچش که نبیسگ بوتگ: « ”آکوب منا دُوست ات و چه ايسوا نپرثن کرت.“ »

(۱۴) گُرا چه بگوشين؟ هُدا نا انساپ انت؟ هچبرا! (۱۵) چيا که گون موسایا
 گوشيت: « ”اگن بلوْتان گون يکيا مهربان بيان، گون آيا مهربان بان و اگن بلوْتان
 گسيْے سرا رهم بکنان، آيئے سرا رهم کنان.“ (۱۶) بزان، اے انسانْے واهگ و
 وس کنگْے سرا نبیت، رهم کنگ هُدائے دستا انت. (۱۷) پرچا که پاکين کتاب گون
 پرئونا گوشيت: « ”من ترا په اے مکسدا مزی داتگ که چه تئو وتي زور و واکا
 پيش بداران تانکه منی نام سَجْهين زمينا جار جنگ بيت.“ (۱۸) گُرا بزان، هُدا
 هرگسْے سرا که بلوْثيت رهم کنت و هرگسْے دلا که بلوْثيت سِنگ کنت.

هُدائے گهر و رَهْمَت

١٩ ﴿ ١٩ ﴾ چه من جُستَ كنئے: ”گڑا هُدا چيا اَنگت مارا ايَر جنت؟ آيئے اِرادھئے دِيما كئے اوشتاتَ كنت؟“ ٢٠ ﴿ ٢٠ ﴾ بله، او اِنسان! په راستي تئو كئے ائے كه گون هُدايا يَك و دو بكنئے؟ اے شَرِيْن هبرے كه اَد كرتگيْنے وتي اَد كنوْكا بگوْشيت: ”چيا منا اے پئِما اَدت كرتگ؟“ ٢١ ﴿ ٢١ ﴾ كوزهگرا اے هَك نِيست كه چه گلے يَكِيْن چنكا درپے په اَلكاپِيْن و درپے په اَنچايِن كاريَا اَد بكنت؟

٢٢ ﴿ ٢٢ ﴾ گڑا چه؟ هرچُنت هُدايا وتي گهر و گزب پِيْش دارگ و وتي واك و كدرت پَدَر كنگ لوْئت، بله اَنگت آيئے اِهتيارا اَت، گون مزنيْن اوپارے آ مردمان بَسگيت كه گهر و گزبے چيْرا اَتنت و گار و گُمسار بئيْگے لاهك. ٢٣ ﴿ ٢٣ ﴾ گڑا چه؟ بلكيْن آييا چُش كرتگ تان وتي شان و شوكتا هما مردمان پِيْش بداريت كه آيئے رَهْمَتے چيْرا اَت، هما مردم كه هُدايا پيْسرا په شان و شوكتا تئيار كرتگ اَت. ٢٤ ﴿ ٢٤ ﴾ ما هم كه هُدائے گوانك جتگيْن اِيْن اے رَهْمَتے چيْرا اِيْن، تهنا چه يَهُوديانى نياما گوانك جنگ نبوتگيْن، چه دَرَكْئومانى نياما هم گوانك جنگ بوتگيْن. ٢٥ ﴿ ٢٥ ﴾ اَنچُش كه هوشا نبيْے كتاب گوْشيت:

» ”هما كه منى كئوم نه اَت، من آييا وتي كئوم گوْشان،“

» ”هما كه منى دُردانگ نه اَت من آييا وتي دُردانگ گوْشان.“

٢٦ ﴿ ٢٦ ﴾ اَنچُش هم:

» ”هما جاگها كه گون آيان گوْشگ بوت: ’شما منى كئوم نه ايت،‘“

» ”اوْدا آ، زندگيْن هُدائے چُك گوْشگ بنت.“

٢٧ ﴿ ٢٧ ﴾ اِسراييلْے بارئوا اِشئيا نَبى جَار جنت و گوْشيت:

» ”بَلْ كه بنى اِسراييلْے چُك، دَرِيائے رِيْكانى كِساسا باز ببنت،“

» ”بله چه آيان تهنا يَك كسانِيْن پَشت كپتگيْن بهرے رَگيت.“

۲۸ « چیا که هداوند زمينے سرا وتی شئور و هکما په تيژی و مهکمی برجاه کنت. »

۲۹ هما پئما که اشيئا نبيا پيشگوئی کرتگ:

» اگن لشکرانی هداوندا په ما نسل و پدريچ مه اشتين، »

» گزا ما هم سدومئے مردمانی پئما بوتگ آتین و »

» مئے آسر هم گمورهئے مردمانی آسر آت. »

اسراييلے ناباوری

۳۰ نون چه بگوشتين؟ هما درکنوم که په پاکی و پلگاریا جهديش نکرت، پاکی و پلگاریا اش رست، هما پاکی و پلگاری که چه باورا کئيت. ۳۱ بله اسراييليان که چه شريتئے راها په پاکی و پلگاریا جهديش نکرت، چه شريتئے راها په پاکی و پلگاریا نرستنت. ۳۲ پرچا چش بوت؟ پميشکا که آيانی جهديش نکرت، باورئے سرا نه آت، کار و کردئے سرا آت. آيان مان گيشينؤکين سنگئے سرا نگل وارت. ۳۳ انچش که نبشته انت:

» « من سهيونا سنگے » اير کنان که مردمان نگلنيت، »

» تارے » که آيان دنور دنت، »

» هرگس که آيئے سرا باور بکنت پشل و شرمندگ نيت. »

چه هدائے نيما پاکی

۱ او براتان! منی دلے ارمان و دوا گون هدايا په اسراييليان هميش انت که آ برگنت. ۲ من په آيان گواهی دات کنان که آ په هدايا هدوناک و پرجوش انت، بله آيانی اے هدوناکي چه شرين زانت و زانگيا نه انت. ۳ چه آ پاکی و پلگاریا ناسهگ و ناسريد انت که چه هدائے نيما انت و وتی جندئے پاکی و پلگاريئے

جوړېنگې جُهدا آنت، پمیشکا وټا آ پاکي و پلگاریۍ د ستا نداتگش که چه هُدائے نیمگا انت. ۴ مَسِيه، شَرِيَتۍ سَرَجَمي و هلاسی انت. آسَر اِش انت، هرکس که باور کنت، پاک و پلگار زانگ بیت.

رَگگۍ راه

۵ هما پاکي و پلگاري که چه شَرِيَتا کُئيت، آيۍۍ بارئوا موسا چش نَبِيسيت: «هرکس که اے هُکمانی سرا کار کنت گون اِشانی دارگا زندگ مانيت.» ۶ بله آ پاکي و پلگاري که چه باورا کُئيت، اے دُئولا گوَشيت: «وتی دلا مگوَشيت کُئے آسمانا رئوت؟»، بزان که مَسِيها جَهَلاد بياريت، ۷ «يا کُئے جُهَلين کُبرا اير کپيت؟»، بزان که مَسِيها چه مُردگان بُرزاد بياريت. ۸ گُزا چه گوَشيت؟ «لَبز تۍی نَزِيکا انت، تۍی لُئثانی سرا و تۍی دَلۍ تها انت»، بزان باورۍ هما لَبز که ما آييا جار جنين. ۹ اگن گون دپا بَمۍۍ که ايسا هُداوند انت و په دل باور بکنۍ که هُدايا آ چه مُردگان جاه جنائنتگ، رَگۍنگ بۍ. ۱۰ چيا که انسان په دل باور کنت و پاک و پلگار زانگ بیت، گون زبانا هم مَنيت و اے پۍما رَگيت. ۱۱ چيا که پاکين کتاب گوَشيت: «هرکس آيۍۍ سرا باور بکنت هچبر شرمندگ نبيت.» ۱۲ اے بارئوا يهودي و يونانيۍ نياما پرک و پيرۍ نۍست. چيا که همۍ يگۍن هُداوند، سَجَهۍناني هُداوند انت و په هما دُرستِيگۍن مردمان بۍکساس سَکي و بکشوک انت که آييا تئوار کنت. ۱۳ چيا که «هرکس هُداوندۍ ناما تئوار بکنت، رَگيت.»

۱۴ نون چون يگۍا تئوار بکنت که آيۍۍ سرا باورش نکرتگ؟ و چون يگۍۍ سرا باور بکنت و هده آيۍۍ بارئوا چيزۍ نه اِشکتگش؟ و چون بَشکنت اگن گسۍ آياني کُرا اے جارا مجنت؟ ۱۵ و چون جار بجننت اگن رئوان دۍيگ نبوتگ انت؟ اُنچش که نِبشته انت: «وَشکَدَم انت آ مردم که وَشۍن مِستاگ کارنت.»

۱۶ بله بازيڼيا اے وَشۍن مِستاگ نَمَتگ، چيا که اِشۍيا نَبۍ گوَشيت: «او هُداوند! مۍ پۍيگامۍ سرا کۍيا باور کرت؟» ۱۷ گُزا بزان که باور، چه پۍيگامۍ

گوش دارگا کئیت و پیځامئے گوش دارگ، چه مَسِيهئے مِستاگئے جار جنگا.

١٨) بله نون جُستَ کنان: ”آيان نه اِشکتگ؟“ اَلَم اِشکتگش، پرچا که:

» ”آيانی تئوار سَجَّهین دنیا یا شتگ و“

» ”آيانی هبر جهانئے گډی مرز و سیمسران سر بوتگ أنت.“

١٩) پدا جُستَ کنان: ”إسراییل سرپد نبوتگ؟“ ائولا، موسا چه هُدائے کئولا
گوشیت:

» ”من شمارا هما مردمانی هَسَدِیگ کنان که کئومے نه أنت؛“

» ”شمارا گون ناسریدین کئومے هژمناگ کنان.“

٢٠) گڙا، اِشئیا نَبی په دلیری و تمردی چه هُدائے کئولا گوشیت:

» ”منا همایان در گیتک که منی شوهازا نه انتت،“

» ”من وتا په همایان پَدَر کرت که منی جُست و پُرسا نه انتت.“

٢١) بله اِسرائیلئے بارئوا گوشیت:

» ”سَجَّهین رُچا من وتی دست،“

» ”دیم په ناپرمان و برهلاپین کئومیا دُراج کرتگ.“

هُدایا وتی کئوم یله نکرَتگ

١) نون جُستَ کنان، هُدایا وتی کئوم دئور داتگ و یله کرتگ؟ هچبر! چیا که
من وت هم اِسرائیلئے آن، چه اِبراهیمئے نسل و پَدَرچا آن و بنیامینئے گیلها.

٢) هُدایا وتی کئوم که چه پیسرا زانتگ، دئور نداتگ. نزانیت پاکین کتاب
إلیاس نَبیئے بارئوا چه گوشیت؟ آ، چه پئیم اِسرائیلئے هلاپا هُدائے کِرا دَربندی
کنت؟ ٣) گوشیت: ”او هُداوند! اِشان تئیی نَبی کُشتگ أنت و تئیی کُربانجاه

وئيران كرتگ آنت. پَشت كپتگين تهنا من آن و نون مني كُشگي رندا آنت.» (۴)
 بله هُداي پَسنو په آيا چي آت؟ » ”من په وت هيت هزار مردم اِشتگ كه بهلئې“
 » دِيما كوَنډان نكپتگ آنت.“ (۵) همي پيما، مروچي هم لهتين چشين پَشت
 كپتگ كه چه رهمته راها گچين كنگ بوتگ آنت. (۶) اگن گچين چه رهمته راها
 انت، گزا چه اد و رند چه كار و كِردا نه انت، اگن چه كار و كِردا بوتين، گزا چه اد
 و رند رهمت، رهمت نبوتگ آت.

(۷) گزا چي؟ آ چيز كه اسرائيل آييي شوهازا ات نرستي، گچين كرتگينان
 رست بله آ دگراني دل سنگ بوت. (۸) انچش كه نېشته انت:

» ”هَدايا آ كاهل و سُسْتين روهي دانتت،“

» چمي دانتت كه مگندنت و“

» گوښي دانتت كه مه اِشكنتت،“

» تان مروچيگين روچا.“

(۹) داوودا هم گوشتگ:

» ”آياني پرزوڼگ“ په آيان دام و تلکي بات،“

» نگل ديوکين سنگ و سزا و ازابي بات،“

(۱۰) » چمش تهار باتنت تان مگندنت و“

» سرينش تان ابد كُپ و چوټ بات.“

(۱۱) گزا جُست كنان، آيان انچش نگل وارنگ كه بكپنت و پدا پاد آتك مكنت؟
 هچبر! آياني نگل ورگي سوبَا رگ په دركئومان آتك تان اسرائيلاني هَسد پاد
 بيئيت. (۱۲) اگن آياني نگل ورگ په دنيايا برکت بوت و آياني پروش و تاوان په
 دركئومان گنجي، گزا آياني سرجمين هور بئيگ چوئين مزين برکتي كاريت.

١٣) او دركئومان! انون گون شما هبر كنان. نون كه منى كاسدى گون
 دركئومان انت، وتى هزمتا پُرارزش زانان، ١٤) په اے اميتا كه وتى جندئ
 مردمان هسديگ بكنان و اے پئما چه ايان لهتينا برگينان. ١٥) چيا كه، اگن ايانى
 دنور دئيگ جهانئ سُهَل و وشانى انت، گُرا ايانى زورگ چه مُردگان زندگ بئيگا
 ابيد، چه بوت كنت؟ ١٦) اگن هميرئ هما چانگ پاك بيت كه اولى بر و سمر
 انت، گُرا بزان ترونئ سجهين نكن هم پاك انت، اگن ريشگ پاك بيت ثال هم
 پاك انت.

١٧) اگن درچكئ لهتين ثال پرؤشگ و سندگ بوتگ و تنو كه جنگلى زئيتونئ
 ثالئ ائ، آدگه ثالانى نياما گون درچكا پئوند جنگ بوتگئ و نون زئيتونئ
 ريشگئ پرزورين شيرگا شريكدار ائ، ١٨) آ ثالانى پُشتا پهر مبند. اگن چش
 كنئ، مشموش كه تنو ريشگ نداشتگ، اے ريشگ انت كه ترا داشتگى. ١٩) نون
 بلكين بگوشئ: ”آ ثال پرؤشگ و سندگ بوتنت تان من پئوند جنگ بپان.“ ٢٠)
 راست انت. آ ثال سندگ بوتنت كه ناباور اتنت، بله تنو چه باورا اوشتاتگ و مهر
 ائ. گرونك مبيئ و په ترس زند بگوازين. ٢١) چيا كه اگن هدايا درچكئ
 اسليگين ثالانى اوپار نكرت، تئى اوپارا هم نكنت. ٢٢) نون هدايئ مهربانى و
 ثرنديا بچار، ثرندي په هميان انت كه كپتگ انت و مهربانى په تنو انت، اگن آبيئ
 مهربانيانى ساهاگا بمائئ. اگن نه، تنو هم گُډگ بئ. ٢٣) آ هم، اگن وتى ناباورئ
 سرا مماننت، پئوند جنگ بنت، چيا كه هدايا ايانى پدا پئوند جنگئ واك و توان
 هست. ٢٤) تنو چه هما جنگلى زئيتونئ درچكا گُډگ بوتگئ كه وتى زاتا جنگلى
 انت و وتى زاتئ هلاپا گون كشتگين زئيتونا پئوند جنگ بوتگئ. گُرا هما كه اے
 زئيتونئ اسليگين ثال انت، چه پئما په ارزانى گون وتى جندئ درچكا پدا
 پئوند جنگ بوت نكنت؟

اسراييلئ رگينگ

٢٥) او براتان! چو مبيت وتا چه وتى گد و كساسا مستر بزانيئ. پميشكا
 نلوثان چه اے رازا ناسريد بيئت كه اسراييلئ يك بهريئ سرا سكدلى تان هما
 وهدا اتكگ كه دركئوم سرجميا بيانيت گون. ٢٦) اے پئما، نون سجهين اسراييل

رَکیت، هما دُولا که نېشته اِنْت:

» «رَکینوک چه سَهیونا کُیت و»

» گمراهیا چه اکوبئ پدريچا دور کنت.»

» «گُون آيان منی اهد و پئیمان همش بیت،» (۲۷)

» وهده آيانی گناهان دور کنان.»

(۲۸) بنی اسرائیلی وشین مستاغی حسابا، په شمئییگی هُدائے دُژمن اَنْت بله
گچینکاریئے حسابا، آ په وتی بُنپیرکانی هاترا هُدائے دوست اَنْت. (۲۹) چیا که هُدا
وتی ئیکیا پچ نگیت و وتی گوانکا پر نترینیت. (۳۰) هما پئیمان که یگ وهده
شما هُدائے ناپرمان اتیت بله اَنُون چه اسرائیلیانی ناپرمانیا، هُدائے مهر و رَهمت
شمارا رست، (۳۱) نون آ ناپرمان بوتگ اَنْت تانکه چه هما رَهمتا که شمارا رستگ،
آيان هم رَهمت برسیت. (۳۲) چیا که هُدايا سَجَهِین مردم ناپرمانیئے بندیگ
کرتگ اَنْت تانکه سَجَهِینانی سرا رَهم بکنت.

هُدائے هکمت

(۳۳) پُگنوا! هُدائے گنج و هکمت و زانتئے جُهلانکی چینچک باز اِنْت.

آییئے شُور و سَلاه چه زانگ و در گيجگا دور اَنْت و

راهی چه شوهازا دُن!

» «کُیا هُداوندئے پگر زانتگ و» (۳۴)

» کئے آییئے سر و سوج دئیوک بوتگ؟»

» «کُیا آييارا چيرْء داتگ» (۳۵)

» که بدلا چيرْء بگیت؟»

٣٦ چيا که هر چيز چه همايي نيمگا انت و چه آييئ سؤبا و په همايا
انت. تان ابد شان و شوکت همايا سر بات. انچش بات. آمين.

زندگين گربانيگ

١ او براتان! مني دزبندی گون شما اش انت که گون هداي رهمتاني چارگا،
وتي جسم و جانا چو زندگين گربانيگيا پيش بکنيټ که پاک و پلگار انت و هدايا
پسند بيت. اے شمئ روهاييڼ پرستش انت. ٢ گون اے دنيايا همرنگ و
همدروشم مبيټ، چه وتي پگر و پهمنئ نوک کنگي راها بدل بيټ، تان شما
بزانيټ و گيشيټ بکنيټ که هداي واهگ چه انت، کجام چيز شر، کامل و هدايا
پسند انت.

٣ گون هما رهمتا که منا بکشگ بوتگ شما سجھينان گوشان، همينچک که
هستيټ وتا برزتر مزانيټ. وتي بارئوا په شري و راستي شور بيريټ و وتا برابر
گون همينچک باورا کساس بکنيټ که هدايا په شما گيشيټنگ. ٤ هما دابا که
مئ يکين جانا، بازين بند و بوگ هست و سجھين بند و بوگاني کار يکي نه انت،
٥ ما که باز اين، مسيھي ارواه و جينا يکين جسم و جان اين و چه ما هر
يکي، يکدوميئ بند و بوگ انت. ٦ برابر گون اے مهر و رهمتا که مارا دئيگ
بوتگ، تهر تهرين هدايي داداني واهند اين. اگن گسيا پئيگميريئ ئيکي رستگ،
آيا برابر گون وتي باورا کار بينديټ، ٧ اگن هزمت کنگ انت هزمت بکنت، اگن
تاليم دئيگ انت تاليم بدنت، ٨ اگن دلبدي دئيگ انت دلبدي بدنت، اگن دگراني
زلورتاني پوره کنگ انت گون دسپچي کمک بکنت، اگن پيشوايي و سروکي انت
گون شرين دلگوشداری و جھديا سروکي بکنت، اگن مهر و رهم انت گون وشين
دله مهر و رهم بکنت.

مهر

٩ شمئ مهر بايد انت زگر و په دل بيت، چه بديا نپرت بکنيټ و گون شري
و نيکيا بلچيټ. ١٠ گون براتي مهر، يکدگرا دوست بداريټ، په شرب و ازت
کنا چه يکدوميا ديماټر بيټ. ١١ هچ کارئ تها سستي مکنيټ، وتي روها

پُرځوښ بېټ، هُداوندئ هُزمتا بکنیت. (۱۲) په اُمیتواری گل و شادهی بکنیت، سځیانی تها سبر و اوپار پېش بداریت و وتی دوايان مَهر بۆشتیت. (۱۳) هُداي پلگارتگین مردمانی هاجتان پوره کنگا شریکدار بېټ و وتی لوگئ دروازگا په درامدانی مهمانداریا پچ بکنیت.

(۱۴) اگن کسے شمارا آزار برسینیت په آيا برکت بلوئیت، برکت بلوئیت و نالت مکنیت. (۱۵) اگن کسے شادهی کنت گوڼ آيا شادهی بکنیت و اگن کسے گریټ گوڼ آيا بگریوئیت. (۱۶) گوڼ یکدومیا په همدلی و همستکی زند بگوازیښیت. پهر و شان مکنیت، گوڼ کمترینان همراه بېټ و وتا باز اگلمند مزانیټ. (۱۷) گوڼ کسا بدیئے بدلا بدی مکنیت. گوڼ هما کاران دلگوش بېټ که هرکسے چمان شرّ انت. (۱۸) تان هما هدا که شمئے دستا بیت، گوڼ هرکسا په سهل و آرامی زند بگوازیښیت. (۱۹) او دوستین دُردانگان! هچبر بیرگیری مکنیت، کُهره په هُدایا بلیت. چیا که نبشته انت: «هُداوند گوشت: 'بیرئے گرگ منی کار انت، سزا دیوک من آن.'» (۲۰) اشیئے بدلا:

«اگن تئی دژمن شدیگ انت، وراکی بدئے،»

«اگن تئیگ انت، آپی بدئے،»

«که گوڼ وتی اے کارا، آییئے سرا روکین جَل و اِشکر مچ کئے.»

(۲۱) مئیل بدی تئی سرا سردست بېټ، گوڼ نیکیا بدیئے سرا سردست بئے.

هکومتئ پرمانبرداری

(۱) هرکس وتا هکومتئ چیردست بمنیت، پرچا که چه هُداي نادینتگینا ابید، هچ واک و اِهتیارے نیست و هر واک و کدرتے که هست، هُدایا نادینتگ. (۲) پمیشکا، هرکس که چه هکومتا سرکشۍ کنت، هُداي نادینتگینئ هلاپا پاد آتکگ و هرکس که سرکشۍ بکنت، وتی سرا مئیارباری کاریت. (۳) آ که شرین کار کنت، آیان چه هکومتا ترسے نیست، بله سلکار چه آيا ترسنت. اگن لوئے

چه هکومتئے تُرسا آرات بئے، گُږا شَرِّین کار بکن و آترا مَنیت و ستا کنت. (۴)
 په تئیی شَرِّیا، هکومت هُدائے هزمتکار انت، بله اگن بدکاری کنئے، چه آییَا بئرس
 چیا که زهم مُپت و بے سئوب آییئے دستا نه انت. آ هُدائے هزمتکار انت، سزا
 دئیوکه که په بدکاران گهر کاریت. (۵) گُږا، باید انت هکومتئے چیردست بئے،
 تهنا چه گهرئے تُرسا نه، چه وتی جَبین و وجدانا هم. (۶) په همے سئوبا سَنگ و
 مالیات هم دئییت، پرچا که هاکم هُدائے هزمتکار انت و وتی وهدا په همے کارا
 دئیت. (۷) هرگسئے هگا باید انت بدئییت. اگن سَنگ و مالیاتو پر انت، باید انت
 بدئییت، اگن رَسد پر انت، گُږا رَسدا بدئییت. اگن اَرْت انت، اَرْت بکنیت و اگن
 شَرپ انت، شَرپ.

په یکدومیا مهر

(۸) هچگسئے دئین شمارا پر مبیّت. شمئے دئینکاری تهنا گون یکدگرا مهر
 کنگ انت؛ چیا که هرگس گون دومیا مهر کنت، آییَا شَریت برجاه داشتگ. (۹)
 پرچا که ”زنا مکن“، ”هون مکن“، ”دُزی مکن“، ”تماه مکن“ و آدگه هُکم گون
 همے هبرا گونډ گرگ بنت: ”گون وتی همساها و تی جندئے پیما مهر بکن.“ (۱۰)
 مهر گون همساها بدی نکنت. پمیشکا مهر کنگ، شَریتئے سَرجمی انت.
 (۱۱) اُنچش هم، شما ائوگین وهدا زانیت که نون آ ساهت آتگ که چه وَا پاد
 بیایت و هُزار بییت. چیا که نون مئے رگگ چه آ وهدئے هسابا نَزیکتر انت که ما
 ائولا باورمند بوتگ آتین. (۱۲) شپ، دیم په هلاسیا انت و رُچ نَزیک. نون بیایت
 تهاروکیئے کار و کردان یله کنین و رُژناییئے زرها پووشین. (۱۳) بیایت شریدارین
 زنده بگوازینین، هما زنده که رُچئے رُژناییا گوازینگ بیت، چُشین زنده
 مگوازینین که په ایاشی، هنوش و ملار، وئیلانکی، لندری، پسات و هَسد بیت.
 (۱۴) اِشانی بدلا، هداوند ایسا مسیها وتی پوُشاک بکنیت و وتی گنهارین
 سَرشتئے واهگانی سَرجم کنگئے پد و رندا مبیّت.

نژورین باورمند

(۱) نژورین باورمندا وِشاک کنیت و بزوریت و نگیشتگین هبرانی سرا گون

آيا جيڙه مكنيت. ٢ يگيئو باور آيا هر چيزو ورگا كليت، بله دومي كه باوري
 نڙور انت تهنا سبزي وارت. ٣ آ كه هر چيز وارت، دوميا په آييئو پهريز كنگا
 كم آرزش مزانت و آ كه پهريز كنت، آ دگرئو سرا كه هر وراك وارت هكم مبريت،
 چيا كه هدايا، آ وشاتك كرتگ و زرتگ. ٤ تئو كئو ائو كه دگرئو هزمتكارئو
 سرا هكم بئرئو؟ آ وتي جندئو هداوندئو پيشگاها اوشتيت يا كپيت. بله بزان كه
 اوشتيت، چيا كه هداوندا اء واك هست كه آيا بداريت.

٥ كسو يك روچيا چه دگه روچيا شرتر زانت و دگرئو دلا سجهين روچ
 يك انت. هرگس وتي دلئو هئيلاني سرا سدك بيت. ٦ آ كس كه يك روچيا
 هاسين روچه زانت، په هداوندئيگي چش كنت. آ كس كه وارت هم په
 هداوندئيگي وارت، پرچا كه هداوئو شگرا گيپت و آ كس كه چه ورگا پهريز كنت،
 په هداوندئيگي چش كنت و هداوئو شگرا گيپت. ٧ چه ما هچكس په وتيگي
 زندگ نه انت و كس په وتيگي نمرت. ٨ اكن زندگ اين په هداوندا زندگ اين و
 اكن بمرين په هداوندا مرين. گرا زندگ بپين يا بمرين، هداوندئيگ اين. ٩
 مسيه پميشكا مٽ و پدا زندگ بوت كه مردگاني هم هداوند بيت و زندگيناني
 هم.

١٠ نون تئو چيا وتي براتا اير جنئو؟ په چه آيا كم آرزش زانئو؟ چيا كه
 هسابئو روچا ما سجهين هداوئو بارگاها اوشتين. ١١ پرچا كه نبيسگ بوتگ:

» هداوند گوشت: 'انچش كه من زندگ آن،»

» اء هبر هم راست انت،»

» همك مردم مني ديما كوئذا ن كپيت و»

» هر زبان هدايا ستا كنت و ساژاييت. «

١٢ گرا چه ما هر يگيا هداوئو ديما وتي هساب دئيگي انت.

١٣ بيايت چه اد و رند يكدوميئو هكما مبرين. اشيئو بدلا، وتي دلا شئور

بکنیت که آدگه براتانی پادراها مان گیشینوکیڼ ډوک ایږ مکنیت و بند مبنډیت. (۱۴) من، چه هداوندین ایسائے نیمگا سدک آن که هچ وراکه وتاوت پلیت نه انت، بله اگن گسے چیزیا په وت پلیت بزانت په آيا پلیت انت. (۱۵) اگن گوڼ تئی وراکيئے ورگا تئی برات دلرنج بیت، گزا چه اد و رند مهرئے تھا گام نجنگا ائے. په وتی وراکا آيا تباہ مکن که مسیه په همایا مړت. (۱۶) میلیت مردم آ چیزانی بارئوا بدین هبر بکننت که شما آیان نیک زانیت. (۱۷) چیا که هدائے بادشاهی په ورگ و نوشگ نه انت، آيئے بادشاهی، پلگاری و سهل و شادهی انت که چه پاکین روها رسیت. (۱۸) هرگس همه پئیما مسیه هزمتا بکننت، هدایا و شنود کنت و مردم هم آيا مئنت.

(۱۹) گزا بیایت مدام هما کارانی پد و رندا بیین که دیم په سهل و آرامی و یکدومیئے رست و ردوما برنت. (۲۰) هدائے کارا په وراکا زئوال مکن. په راستی سجھین وراک پاک انت، بله تئی هر هما وراکه په تئو بد انت که دگریئے نگل ورگئے سئوبساز بیت. (۲۱) شرتر انت که چه گوشت، شراب یا دگه هر چیزا پهریز بکنئے که تئی براتئے نگل ورگئے سئوبساز بیت. (۲۲) اے چیزانی سرا وتی مهرین باورا وتیگ و هدائے نیاما بدار، تئو بزائے و هدا. گل په همایا که وتی مئنگین چیزانی سرا وتا میاریگ نکنت. (۲۳) بله آ که وراکيئے سرا شک انت، اگن آيا بوارت میاریگ انت، چیا که گوڼ باور و ایمانا نوارتگی. هرچه که چه باور و ایمانا مبیث، گناه انت.

دگرانی هیالا بیین

(۱) ما که زورمند این، باید انت نزورین باورمندانی کمزوریان وتی بډا بزورین و بس وتی جندئے وشیان رندا مبین. (۲) چه ما هر یگے وتی همساها په آيئے رست و ردومئے شرین مکسدا و شنود بکننت. (۳) چیا که مسیه هم وتی و شنودیئے پدا نه ات، انچش که نبشته انت: «تئی رد و بد کنوکانی رد و بد، منی سرا کپتگ انت.» (۴) هر چیزے که پیسرا نبیسگ بوتگ، په مئے تالیما بوتگ، تان گوڼ پاکین کتابئے بکشتگین سبر و دلبډیا مارا أمیت برسیت. (۵) نون

سَبر و دِلدښي هدا شمارا اَنچين زنده بېكشات كه ايسا مَسِيه پيما گون
يكدوميا همدل و همستك ببيت، ٦ تان شما په همدلي و همتواري هدا، بزان
مئ هداوندين ايسا مَسِيه پتا، ستا و سنا بكنيت. ٧ نون په هدائے شان و
شوكتا، شما يكدوميا هما پيما وشاتك بكنيت و بزوريت كه مَسِيها شمارا زرتگ.

يهودي و دركئوماني اُميت

٨ شمارا گوشان كه په هدائے راستي پجارگا، مَسِيه يهودياني هزمتكاره
بوتگ تانكه هما كنول و وادهان پگا بكنت كه بُنپيركان دئېگ بوتگ اتنت و ٩
تانكه دركئوم، هدايا په آييئ رهمتان ستا و سنا بكننت. اَنچش كه نبيسگ بوتگ:

» پميشكا ترا كئوماني نيما ستا كنان و«

» تئبي ناما نازينان.«

١٠ پدا گوشگ بوتگ:

» او دركئومان! گون آييئ كئوما شادهي كنيت.«

١١ ديمترا:

» او سَجْهين كئومان! هداوندا بنازينيت.«

» جهانئ سَجْهين راج آيا ستا و سنا بكننت.«

١٢ اِشئيا نبي هم گوشيت:

» يَسِيئ ريشگ رديت،«

» هما كه پاد كئيت تان دركئوماني سرا بادشاهي بكنت،«

» آييئ سرا دركئوم اُميت بندنت.«

١٣) اُميټئې هُدا كه شما آييئې سرا باور كرتگ، شمئې دلا چه شادهي و سُهَل و ارامي پُر كنات، تان گوڼ پاكين روئې واك و زوړا چه اُميټا سرريچ ببيټ.

پولس، په دركئومان كاسدے

١٤) او براتان! من دلجم آن كه شما وت چه شري و نيكي پُر ايت، هر پئيمين زانتا تمان ايت و په يكدوميئې پنت و تاليمآ توانا ايت. ١٥) بله من شمئې سرا لهټين چيزاني بارئوا په دليري نبشتگ تان پدا آ چيزان شمئې ياتا بياران. اے چه هما رهمتا انت كه هُدايا منا بكشتگ، ١٦) كه من په دركئومان ايسا مسيهئې هزمتكار بيان و په هُداي و شين مستاغئې رسينگا هزمت و پيشوايي بكنان، تانكه دركئوم هُداي درگاها زرتگين هيراته بنت كه چه پاكين روها پلگارگ بوتگ. ١٧) گُرا، په ايسا مسيهئيگي، په هُدايا وتي كرتگين هزمتاني سرا پهر كنان. ١٨) منا بس هما كاراني بارئوا هبر كنغئې تهم و جريت هست انت كه مسيها چه مني دستا، بزان چه مني هبر و كاران، كرتگ انت تان دركئوم پرمانبردار بنت. ١٩) آيا اے كار، چه نشاني و مؤجزهاني واك و كدرتا، گوڼ هُداي روئې زوړا كرتگ انت. گُرا چه اورشليما بگر تان ايليريكومئې دمگا، من سجهين راها تر و گرد كرتگ و مسيهئې و شين مستاغ په سرجمي جار جتگ. ٢٠) مني ارمان همې بوتگ كه مستاگا آ جاگهان جار بجنان كه مسيه اوډا پجارگ نبوتگ و دگراني اير كرتگين بنهشتاني سرا چيزے اډ مكنان. ٢١) بله هما دابا كه نبشته انت:

» هما كه آييئې بارئوا هچبر هال دئيگ نبوتگ انت، گندنت و «

» هما كه هچبر آييئې بارئوا نه اشكتگش، سرپد بنت. «

٢٢) پميشكا باز رندا مني ديم دارگ بوتگ كه شمئې كرا اتك مكنان.

پولس ديم په روما

٢٣) بله نون په من، اے هند و دمگان كار كنگا جاهې پشت نكپتگ و بازين ساليآ مني ارمان هم بوتگ كه شمئې كرا بيبيان. ٢٤) پميشكا مني دلا انت كه ديم

په اِسپانيایا وتی سات و سپرئے راها، گۆن شما گند و ښد بکنان تان شمئے گندکئے و شیان و رند، شما منا په اوډئے سپرا مدت بکنیت.

(۲۵) بله نون اورشلیما، پلگارتگیڼانی هزمت کنگا رڼوگا آن. (۲۶) چیا که مَکدونیّه و اکایهئے کلیسایان شئور کرت که په اورشلیمئے نیزگارین پلگارتگیڼان مالی کُمکے راه بدئیت. (۲۷) اے آیانی وتی جندئے شئور ات. آ په راستی یهودیانی و امدار انت، چیا که وهدے دَرَکڼوم گۆن یهودیانی روھی برکتان شریکدار بوتگ انت، آ هم و امدار انت که گۆن وتی مالی هستیا، یهودیانی هزمتا بکننت. (۲۸) وهدے اے کارن سَرجم کرت و دلجم بوتان که اے ټیکی په آیان سر بوتگ، دیم په اِسپانيایا سر گران و همے سپرئے راها شمارا گندان. (۲۹) من زانان که وهدے شمئے کړا بیایان، گۆن مسیهئے سَرجمین برکتان کایان.

(۳۰) او براتان! په مئے هداوند ایسا مسیها و په پاکین روھئے مهرا چه شما دزبندی کنان که هډائے درگاها په من دوا بکنیت و گۆن وتی دوايان منی جُهدان همراه بیټ. (۳۱) دوا کنیت که چه یهودیهئے ناباورانی دستا برگان و اورشلیمئے شهر، پلگارتگیڼ مردم منی هزمتا بمنت، (۳۲) تان گۆن هډائے واهگ و رزایا په شادهی شمئے کړا بیایان و گۆن شمئے گند و ندا نوکین واک و توانے بگران. (۳۳) سَهل و ایمنیئے هدا شما سجّهینانی همراه بات. انچش بات. آمین.

پولسئے سلام و دروت

(۱) شمئے کړا مئے شمئے گُهار پیبیئے سپارشا کنان، که کنکرهئے شهرئے کلیسائے هزمتکارے، (۲) تانکه په هداوندیگی، هما پیما که پلگارتگیڼانی ارزش انت، اییا گۆن وت بزوریټ و وشاتک بکنیت و هر کُمکے که چه شما لوټیت بکنیت، چیا که آ، بازیڼ مردمیئے مدتکار بوتگ و منی جندئے هم.

(۳) منی سلامان په همکارین پریسکیلا و اکویلیا سر کنیت، که منی همراهیا ایسا مسیهئے هزمتش کرتگ. (۴) آ په منیگی، چه وتی زندا سر گوستگ انت. تهنا من نه، دَرَکڼومانی سجّهین کلیسا هم آیانی شگرا گرت. (۵) انچش هم هما کلیسایا منی سلامان برسیڼیت که آیانی لوگا برجاه دارگ بیت. منی دُردانگین

دوست اېښتوسا که په مَسِيها آسيائے دَمگئے ائولى بَر و سَمَر آت، سلام سر کنيټ. ٦ مَرِيما که په شمئِيکي بازيں زهْمتے گشتگي سلام سر کنيټ. ٧ مني سياد اَنُدرُونِيکاس و يونياس که مني همراھيا بنديگ آنت سلام سر کنيټ. کاسِداني نياما آ، ارزشمند و نامداريں چهرگ آنت و چه من و پيسر، مَسِيهے باورمند بوتگ آنت. ٨ اَمِلياتوسا سلام سر کنيټ. آ، په هُداونديگي منا باز دوست انت. ٩ مَسِيهے هِزمتا مئے همکار اوربانوس و مني دوستيں سنگت اِستاکيسا سلام سر کنيټ. ١٠ اَپليسا که ايسا مَسِيهے کار و هِزمتا پايدار انت و اَنچش هم اريستوبولسے لوگئے مردمان سلام سر کنيټ. ١١ مني سياد هيروديونا سلام سر کنيټ، نارکيسوسے لوگئے هما مردمان که هُداوندے سرا باورمند انت سلام برسنيټ. ١٢ بائکيں ثريپينا و ثريپوسايا که په هُداوندا بازيں کارے کرتگش و اَنچش دوستيں پرسيسا که هُداوندے راها مزيں هِزمتي کرتگ سلام سر کنيټ. ١٣ په روپسا که چه هُداوندے نيَمگا گچيں کنگ بوتگ و آييے ماتا که په من هم ماتے پئِما انت سلام سر کنيټ. ١٤ اَسينگریتوس، پليگون، هرِمس، پاَثروباس، هرِماس و آدگه براتان که گوڼ آيان انت سلام برسنيټ. ١٥ اَنچش پيلولوگس، يوليا، نيرياس و آييے گُهار اوليمپاس و سَجْهِيں پلگارتگيَنان که گوڼ آيان انت سلام سر کنيټ. ١٦ گوڼ پاکيں چُگگان، يكدوميا دُرؤت و درهبات بگوشيت. مَسِيهے سَجْهِيں کليسا په شما سلام ديَم دئينت.

١٧ او براتان! چه شما دَزيندې کنان، آ مردمان شَر بچاريت و وتا چه آيان دور بداريت که مردمانی نياما پليندې کنت و شمئے گيتگيَن تاليماني هلاپا گناهے سؤبساَر بنت. ١٨ چيا که چُشيں مردم مئے هُداوند مَسِيهے هِزمتا نکنت، آ وتي لاپئے غلام انت و گوڼ وتي نرم و چريپيَن زبانا سادَهيَن مردمان رَد دئينت. ١٩ شمئے پَرمانبَراريے تئوار و آواز سَجْهِيَناني نياما پَرشتگ و من چه شما شادمان آن، بله چه شما لوْتان که په نيکيَن کاران دانا و هوْشمند بيټ و چه سلين کاران پاک و ساپ بمانيت. ٢٠ سُهَل و ايمنيے هُدا، همے زوْتان شئيتانا شمئے پاداني چيرا هورث کنت. مئے هُداوند ايسا مَسِيهے رهمت شمئے همراه بات.

۲۱) منی همکار تیموتاووس شمارا دروټ و درهبات گوښیت، انچش منی سیاد لویوس، یاسون و سوسیپاتروس په شما سلام دیم دینت.

۲۲) من ټرتیوس، اے کاډئے و شنبیس، چه هداوندئے نیمگا شمارا سلام و دروټ گوښان.

۲۳) گایوس که منا و کلیسائے سجھین مردمی وتی مهمانداريے ساھگا داشتگ انت شمارا سلام و دروټ گوښیت. اے شهرئے هزانگئے کليتدار اراستوس و مئے برات کوارتوس شمارا سلام گوښنت. ۲۴) مئے هداوندین ایسا مسیھئے رھمت شما سجھینانی همراه بات. انچش بات. آمین.

ستا و سنا

۲۵) نون هدايا ستا و سنا بات، که چه منی اے و شین مستاگ و ایسا مسیھئے کلئوئے جار جنگئے برکتا، شمارا برجاه داشت کنت. اے مستاگئے راز، گرنانی گرن چیړ و بیتوار ات، ۲۶) بله نون پاشک و پډر بوتگ و گوڼ ابدمانین هدايے هکم و پرمانا چه نبیانی نبشتانکان درکئومانی نیاما پجارینگ بوتگ، تان سجھین کئوم باور بکننت و بمئنت. ۲۷) چه ایسا مسیھئے راها یگین داناین هدايا تان ابد شان و شوکت برسات. انچش بات. آمین.